

ה"ת 19913/05/22 - משטרת ימ"ר חוף, משטרה ירוקה נגד א. הכוח לשירותי כוח אדם בע"מ, איברהים אגבאריה, מוחמד אגבאריה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 19913-05-22 משטרת ימ"ר חוף ואח' נ' א. הכוח לשירותי כוח אדם בע"מ ואח'
ה"ת 26265-05-22 א. הכוח לשירותי כוח אדם בע"מ ואח' נ' משטרת ימ"ר חוף ואח'
תיק חיצוני: 3468/22

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר
מבקשות 1. משטרת ימ"ר חוף
2. משטרה ירוקה

נגד משיבים 1. א. הכוח לשירותי כוח אדם בע"מ
2. איברהים אגבאריה
3. מוחמד אגבאריה

החלטה

המבקשות ניהלו, מזה תקופה, חקירה סמויה רחבת היקף כנגד המבקשים וכנגד אחרים בגין עבירות על חוק איסור הלבנת הון, בהקשר של הפעלת תחנת מעבר של פסולת. ביום 8.5.22, עם הפיכת החקירה לגלויה, תפסו המשיבות שני טרקטורים, כלי רכב, טלפונים סלולאריים, מחשבים, פנקס צ'קים ומסמכים רבים (להלן: "התפוסים").

המבקשות מבקשות להאריך את תוקף ההחזקה במחשבים ובתפוסים ואילו המשיבים מבקשים להחזיר את התפוסים לידיהם. בנסיבות, הדיון בשתי הבקשות אוחד.

תמצית טענות הצדדים

1. **המבקשות** טוענות כי מדובר בחקירה גדולה וסבוכה, שעיקרה עבירות כלכליות בסכומי עתק. בדיון משלים מיום 15.6.22 המבקשות הבהירו כי עבירות המקור שעומדות בבסיס עבירות הלבנת הון המיוחסות למשיבים, שמפעילים תחנת מעבר של פסולת, הן עבירות לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים ועבירות מרמה. בהתייחס לטרקטורים, המבקשות טוענות כי תפיסתם נועדה למנוע ביצוע עבירות נוספות מצד המשיבים ובהתייחס לרכב הפרטי, נטען כי מדובר בתפיסה בשווי, לפי חוק איסור הלבנת הון וכי ניתן לשחררו בחלופת תפיסה, כמקובל (המבקשות העריכו כי שווי הרכב 225,000 ₪). בהתייחס לחומר המחשב, המבקשות הסכימו לאפשר למשיבים להעתיק את תוכן המחשב ובהתייחס ליתר המסמכים, הוצהר כי ככל שימצא כי הם אינם רלבנטיים, הם יושבו למשיבים.

במהלך הדיון מיום 25.5.22 המבקשות הסבירו כי לא עיקלו את חשבון הבנק של המשיבים, אלא כספים שמגיעים למשיבים מעיריית אום אל פחם, שטרם הועברו לידיהן וממילא שווים נמוך משווי העבירות.

2. **לטענת המשיבים** הם מפעילים את תחנת המעבר בהתאם לרשיון עסק, בפיקוח המשרד להגנת הסביבה ומספקים שירותי איסוף פסולת לעיריית אום אל פחם. המשיבים טענו כי הטרקטורים שתפסו המבקשות חיוניים לתפעול השוטף של תחנת המעבר והמשך תפסתם גורם למשיבה 1 נזק כלכלי משמעותי, כמו גם נזק סביבתי חמור, שכן מדובר בתחנת מעבר יחידה שמרכזת את כל הפסולת של אום אל פחם. בהתייחס לרכב הפרטי, נטען כי מדובר ברכב שבבעלות אשתו של עובד שכיר בחברה (בנו של מנהלה), אין לו כל קשר לפעילות העסקית של המשיבה 1 ולכן המשך תפסתו מנוגד לדין ויש להשיבו לאלתר, ללא תנאי. בהתייחס למחשבים ולטלפונים שנתפסו, נטען כי המשך תפסתם פוגע באופן ממשי בפעילות המשיבים וביכולתם לעמוד בהתחייבויותיהם.

בהתייחס לכספים שהמבקשות עיקלו, נטען כי מדובר בחשבון בנק משותף לעיסוק שירותי כוח אדם ולתחנת המעבר והמשך תפסת הכספים תמית חורבן על המשיבה 1, שכן מדובר בהכנסה יחידה שלה. המשיבים טענו כי השימוש שעושות המבקשות בחוק איסור הלבנת הון, כשמדובר בעסק שפועל ברישיון, הוא שימוש תקדימי; כי לכל היותר מדובר בהפרת תנאי רישיון; וכי העברת הפסולת לא בוצעה על ידי הכלים שנתפסו, אלא על ידי צדדים שלישיים.

מכל הנימוקים האמורים, המשיבים ביקשו לשחרר את התפוסים בתנאים שיאפשרו להם להמשיך לעבוד.

מסגרת נורמטיבית

3. סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "**הפקודה**") מפרט 5 חלופות שעשויות לשמש מקור סמכות לתפסת חפץ (אם יש לשוטף יסוד סביר להניח כי בחפץ נעברה עבירה; או שעומדים לעבור בו עבירה; אם החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי; אם החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה; או שימש אמצעי לביצועה) ובפסיקה נקבע כי כשמדובר בעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, קמה עילת תפיסה נוספת - תפיסת נכסים בשווי רכוש שקשור לביצוע העבירה, לצורך חילוט עתידי (בש"פ 699/22 **עאדל ג'ולאני נ' מדינת ישראל** (13.4.22), בש"פ 1359/17 **מדינת ישראל נ' ברוך** (15.3.17)).

4. לאחר שנקבע דבר קיומה של סמכות תפיסה, מצווה בית המשפט לבחון אם קיימות ראיות לכאורה להרשעת המבקשים/חשודים בעבירות המיוחסות להם, והאם קיים פוטנציאל חילוט ביחס לרכוש התפוס (ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר** (29.8.13)). בהמשך, אף כשקיים פוטנציאל חילוט, על בית המשפט לבחון אם ניתן להשיג את תכלית התפיסה בדרך של "חלופת תפיסה", קרי, אם ניתן להבטיח את מטרת התפיסה לצורך חילוט בתנאים שפגיעתם בזכות הקניין פחותה. נקבע כי מקום שבו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט (רע"פ 1792/99 **גאלי נ' משטרת ישראל** (10.6.99); בש"פ 7283/09 **אשרף ריאן נ' מדינת ישראל** (17.9.09); בש"פ 608/21 **חאלד ג'ראבה נ' מדינת ישראל** (10.2.21)).

5. עוד קבעה הפסיקה, כי, ככלל, ראוי להתיר למדינה להחזיק בתפוסים כדי מלוא שווי העבירות, כדי לאפשר חילוטם בתום ההליך המשפטי, ככל שיוגש כתב אישום וככל שהמשיבים יורשעו בדין (ע"פ 1872/16 **ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל** (18.05.17); ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** (13.08.18)). עם זאת, בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן תוך בחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי

החילוט בתום ההליך, והן תוך בחינת הנזק שנגרם למשיבים וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, בנסיבותיהם של המשיבים ובאפשרות להקטנת הנזק שנגרם להם, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיבים, שבשלב זה הם בגדר חשודים בלבד.

6. עבירת המקור שמאפשרת במקרה דנן תפיסה בשווי, היא עבירה לפי סעיף 14 חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968 (להלן: "**חוק רישוי עסקים**"), בהתאם לאמור בסעיף 18ג לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**"), שזו לשונו:

"עבירה לפי סעיף 243 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, או עבירה לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, והכל בקשר לאתר לסילוק פסולת, לתחנת מעבר לפסולת, לאיסוף והובלה של פסולת ולעיבוד, ניצול ומחזור של פסולת, או בקשר לתחנת דלק וגז, לתדלוק דלק וגז, לשינוע דלק וגז, לאחסון דלק וגז, לחניית מכליות דלק וגז, למכירת דלק וגז, למסופי דלק, למילוי מכליות גז ולחלוקת גז; וכן עבירה לפי סעיף 111 לפקודת המכרות, בקשר לכריית חול;"

דין

7. אכן, השימוש בעבירות לפי סעיף 14 לחוק רישוי עסקים כעבירות מקור להלבנת הון תפס תאוצה אך לאחרונה, ברם איני מוצאת בכך פסול. מצופה מרשויות האכיפה להשתמש בכל הכלים החוקיים העומדים לרשותן בפעולתן כנגד חשודים, שהסבו לציבור, לכאורה, נזק כלכלי וסביבתי לא מבוטל, אף אם הם מחזיקים ברישיון עסק כדין, ברם הפרו את תנאיו (בהקשר זה יצוין כי המשיבים הציגו רישיון עסק שאינו חתום ולא צורפו לו תנאיו).

8. לאחר שעיינתי בדו"ח הסודי שהוגש לי, לצד הראיות הגולמיות שהגישו המבקשות, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות למשיבים - פינוי פסולת לאתר לא חוקי, תוך דיווח שאינו מדויק, לצד עבירות נוספות של השלכת פסולת לא חוקית ותוך הפרת תנאי רישיון. הראיות מוצאות ביטוי בדו"חות פעולה ודו"חות תצפית של השוטרים, דו"חות איתוראן, הודעות המשיבים, דו"חות כספיים ועוד. עוד עולה מחומר הראיות כי היקף העבירות, על פי אומדן ראשוני, עומד על סך של כ-6 מיליון ₪. עוד מצאתי כי קיים פוטנציאל לחילוט הרכוש התפוס וכי, בהתחשב בהיקף העבירות, קיים אינטרס ציבורי בהמשך תפיסת הנכסים, לצורך חילוט עתידי ולצורך קידום החקירה. אינטרס זה גובר על האינטרס האישי של המבקשים, בשלב זה.

עם זאת, הראיות מלמדות שלצד פינוי הפסולת לאתר לא חוקי, המשיבים פינו חלק מהפסולת לאתרים חוקיים וכי השירותים שהם נותנים לעירית אום אל פחם אינם כוללים אך פינוי פסולת, אלא גם שירותי אבטחה וכח אדם, שלא נטען כי הם נגועים באי חוקיות. על כן, ברוח הפסיקה שנזכרה לעיל, אורה על חלופות תפיסה בהתייחס לכלי הרכב התפוסים, ועל שחרור חלק מהנכסים התפוסים בחשבונם של המשיבים בעירית אום אל פחם, בתנאים שיפורטו להלן.

9. **אשר לרכב הפרטי מסוג BMW מ.ר 577-49-602 (להלן: "הרכב")** - כאמור, המשיבים טענו כי הרכב

בבעלות פרטית של אשת בנו של בעלי המשיבה 1 ולכן תפיסתו בוצעה שלא כדין. דין הטענה להידחות. בפסיקה נקבע לא אחת כי אין צורך שלרכוש המחולט יהיה קשר לביצוע העבירה, וניתן לחלט אף רכוש אחר, כשר וחוקי, ובלבד שהוא שווה ערך לרכוש הקשור בעבירה (ע"פ 6889/11 **מדינת ישראל נ' אלירן עובד** (14.5.12)). המבקשות העריכו את שווי הרכב ב-225,000 ₪ והמשיבים לא חלקו על כך.

בבש"פ 2346/21 **ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר** 2006 בע"מ (14.7.21) נקבע כי לצורך שחרור רכב תפוס יש לגזור את גובה ההפקדה משווי המלא של רכב, ואין הבדל לעניין זה בין רכב שתמורתו המלאה כבר שולמה ובין רכב המשמש כבטוחה כנגד הלוואה ששימשה לרכישתו. עם זאת, נקבע כי טרם קביעת גובה ההפקדה, יש להתחשב בהיות הרכב משועבד ובכך שלא כל תמורתו שולמה. באותו עניין, בית המשפט התחשב בעובדה זו, והעמיד את סכום ההפקדה על 20% משווי הרכבים ולא על 30% משוויים, כמקובל בפסיקה (ראו לעניין זה: בבש"פ 2224/15 **צביקה מידברג נ' מדינת ישראל** (2.4.15)).

9. **אשר לטרקטורים** - המשיבים אינם חולקים על כך שהטרקטורים שימשו להעמסת פסולת על משאיות, שהובילו את הפסולת לאתר "חוות יריחו", שלגביו נטען כי מדובר באתר שאינו חוקי. מכאן (וכך עולה גם מחומר הראיות שהוגש לי) שהטרקטורים היוו חלק משרשרת מזהמת ופוגעת בסביבה (על המשקל שיש לתת לשיקול של מניעת עבירות סביבתיות בעת החלטה בדבר שחרור תפוס, ראו רע"פ 6990/10 **דדון חזי וציון 1992 בע"מ נ' מדינת ישראל** (24.11.10); רע"פ 607/11 **ע.אלחי דאוד עבודות עפר ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל** (21.3.11)).

10. **אשר לעיקול החשבון של המשיבה 1 בעירית אום אל פחם** - המשיבה 1 זכתה במכרז לביצוע עבודות איסוף, הובלה, סילוק וטיפול בפסולת בעירית אום אל פחם ובהתאם לכך נחתם הסכם שבמסגרתו הוסכם, בין היתר, כי העיריה תשלם למשיבה סכום חודשי קבוע כמפורט בהסכם. העדויות מלמדות כי מדובר בסך של כ-1,500,000 ₪ לחודש. עיון בחומר החקירה מלמד כי "חוות יריחו" אינה אתר ההטמנה היחיד שאליו מפנה המשיבה פסולת. קרי, המשיבים מפנים פסולת גם לאתרים אחרים, מורשים וחוקיים.

11. לאור כל האמור, כדי לאזן בין האינטרס הציבורי ובין הצורך של המשיבים להמשיך בפעילות עסקית לגיטימית, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד, המבוסס על איכות חומרי החקירה, בהתחשב בחלקם של המשיבים בעבירות, ובהינתן קצב התקדמות החקירה, יש להורות על שחרור מרבית התפוסים בחלופות תפיסה מידתיות, שיאפשרו למשיבים להמשיך להתקיים (תוך שמירה על הוראות הדין, כמובן). על כן, אני מורה כדלקמן:

הרכב ישוחרר בתנאים הבאים:

(א) המשיבה 1 תפקיד סך של 67,000 ₪ במזומן או בדרך של ערבות בנקאית בקופת בית המשפט, להבטחת חילוט הרכב בעתיד. ההפקדה מהווה תנאי לשחרורו של הרכב.

(ב) ניתן בזאת צו האוסר כל דיספוזיציה ברכב. הצו יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרורו של הרכב.

(ג) כל אחד מהמשיבים יחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה ברכב אלא לשם חילוטו על ידי המדינה.

(ד) יוטל עיקול על פוליסות הביטוח המקיף של הרכב לטובת המבקשות ועל כל פוליסה עתידית, עד להחלטה אחרת. המשיבים ימסרו לידי המבקשות את פרטי חברת הביטוח ופרטי פוליסת הביטוח לצורך רישום העיקול, כאמור.

(ה) המשיבים ימסרו את הרכב לידי המבקשות, תוך 5 ימים מיום הדרישה לעשות כן, ככל שהתנאים יופרו, או יוחלט לחלט את הרכב.

הטרקטורים (האחד מדגם ZW250 שנת ייצור 2014, מ.ר. 124165 והשני מדגם L120F שנת ייצור 2011, מ.ר. 100963) **ישוחררו בתנאים הבאים:**

(א) המשיבה 1 תפקיד סך של 50% משווי הטרקטורים לִב במזומן או בדרך של ערבות בנקאית בקופת בית המשפט, להבטחת חילוט הטרקטורים בעתיד. ההפקדה מהווה תנאי לשחרורם של הטרקטורים.

מאחר והצדדים לא התייחסו לשווי הטרקטורים, מורה למבקשות להגיש, תוך 21 יום מהיום, חוות דעת לגבי שוויים ועם קבלתה, תינתן החלטה משלימה.

(ב) ניתן בזאת צו האוסר כל דיספוזיציה בטרקטורים. הצו יירשם במשרד הרישוי כתנאי לשחרורם של הטרקטורים.

(ג) כל אחד מהמשיבים יחתום על התחייבות שלא לבצע כל דיספוזיציה בטרקטורים, אלא לשם חילוטם על ידי המדינה.

(ד) יוטלו עיקולים על פוליסות הביטוח המקיף של הטרקטורים לטובת המבקשות ועל כל פוליסה עתידית, עד להחלטה אחרת. המשיבים ימסרו לידי המבקשות את פרטי חברות הביטוח ופרטי פוליסות הביטוח לצורך רישום העיקול, כאמור.

(ה) המשיבים ימסרו את הטרקטורים לידי המבקשות, תוך 5 ימים מיום הדרישה לעשות כן, ככל שהתנאים יופרו, או שיוחלט לחלט את הטרקטורים.

העיקול שהוטל על חשבונה של המשיבה 1 בעירית אום אל פחם (חשבון 6000913000) יוסר והקפאת החשבון תבוטל, בכפוף להעברת סך של 2,000,000 ₪ לקופת החילוט של משטרת ישראל.

הטלפונים הניידים של המשיבים יוחזקו על ידי המבקשות לתקופה של 60 ימים נוספים לצורך השלמת הליך פריקתם וניתוח תוצרי הפריקה. בתום התקופה האמורה הטלפונים יוחזרו לידי המשיבים.

חומרי המחשב - בהסכמת המבקשות, המשיבים יהיו רשאים להעתיק את תוכן המחשבים במלואם.

צ'קים ושאר מסמכים - ייוותרו בשלב זה בידי המבקשות.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערעור על פי חוק.

תיק המשטרה המצוי בלשכתי יוחזר למבקשות באמצעות מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.